

Forfatter: Sødring, Christopher Hansen

Titel: BREV TIL: Sødring, Christen; Sødring, Christopher; Sødring, Johanne Louise; Sødring, Marius Frederik Carl Adolph; Sødring, Rose Cecilie FRA: Sødring, Christopher Hansen (1866-10-04)

Citation: Sødring, Christopher Hansen: "BREV TIL: Sødring, Christen; Sødring, Christopher; Sødring, Johanne Louise; Sødring, Marius Frederik Carl Adolph; Sødring, Rose Cecilie FRA: Sødring, Christopher Hansen (1866-10-04)", i *En Pariserfærd i Efteraaret 1866 - Breve til hjemmet fra fabrikant C. Sødring og hustru Julie Sødring*, J. Frimodts, s. 71. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002086735-000-shoot-L0020867350000021.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: En Pariserfærd i Efteraaret 1866 - Breve til hjemmet fra fabrikant C. Sødring og hustru Julie Sødring

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

(Fra C. Sødring.)

Paris, d. 4. Oktober 1866.

Kjære, elskede Børn!

Saavidt jeg veed, sluttede Moder eet Brev forleden Dag med et fyldigt Haab om en rolig Nat! Kl. 12 forsøgte et Asen af en Tysker, der boede den Nat ved Siden af os, at bryde ind til os. Vorherre maa vide, hvad der stak ham — men pludselig s. 72falder der Lys ind til os — vi laa og sov sødelig i vor Alkove. Moder gav mig i sin Forskrækkelse et Nakkedrag — begyndte at skribe, og jeg foer i eet Spring ud i Værelset, brølende af fuld Hals: »Halløj! Plager Fanden Jer! Hvad vil Du her midt om Natten?« — Saa huskede jeg paa, at man ikke taler Dansk i dette Land, og jeg gav mig til at raabe af fuld Hals: »On n'entre pas ici!« Fyren blev saa forskrækket over mine cimbriske Hyl, at han skyndsomst stak af, gryntende Noget, jeg ikke forstod. — Senere fik vi at vide, at det var en gammel Tysker, der var gaaet fejl. Imidlertid var Klokken bleven over 1, saa at Natten nær var gaaet hen i dette Spektakel. —

Vi have nu snart seet Alt, hvad her kan sees — og jeg begynder at længes efter mit kjære Hjem. Igaar vare vi paa den keiserlige Gobelinsfabrik. Det var en interessant Tour. Man væver paa denne Fabrik hele store Malerier — og saa fortræffelig udfores dette Arbejde, at man ikke kan se Forskel paa et virkelig malet Billede og paa et saadant vævet. Keiserens og Keiserindens Portrætter i Legemsstørrelse vare nys blevne færdige. Det var mageløs smukt udført; men et saadant Portræt koster ogsaa 20,000 Rbdlr. — Idag have vi seet Napoleons Grav. Ved Invalidehoteilet har man nemlig indrettet et Gravkapel i den skønneste og mest storartede Stil for ham. Alt er Marmor — hans Kiste staar (den er af Porfyr) i en Marmorfordybning under en mægtig, med Malerier smykket Kuppel. Det Hele har s. 73et pragtfuldt Alter til Baggrund. Mere herom, naar vi komme sammen — og naar Lampen skinner ved vort hyggelige Aftensbord.

Tirsdag eller maaske allerede Mandag- aften forlade vi Paris. Mit forrige Brev har givet Eder Meddelelse om Reiserouten. Vi bede Eder skrive os til og adressere Brevet til Friedrichshafen am Bodensee, poste restante. Kunne I ikke komme s. 74ud af Adressen, saa henvend Eder til vor kjære Holmblad — han kan nok hjælpe Eder. Tak Holmblad og Niels for Brevene. Det var en stor, stor Glæde for mig at modtage dem. —

Capoul. — Op. Comique.

Iforgaars vare vi i Théâtre Français og saae »Don Juan d'Autriche« med Delaunay i Titelrollen), Febvre som Philip II og Mad. Favart i Elskerinderollen. Magelos deilig Udførelse! Det er den første Scene i Verden. Men uh, hvor der er hedt! Mine Klæder hænge heletiden fast paa min Ryg. Ofte er Forestillingerne ogsaa af en urimelig Længde. Som f. Ex. forleden Aften først »Tartuffe« og saa »Le malade imaginaire«! Og »Lærde Damer« gik sammen med »Barbereren«! I alt 9 Akter paa én Aften! —

NB. Gaa ned til Direktør Hellmann³⁷⁾ paa Bikuben og spørg ham fra mig, om der er kommen ham rigtig i Hænde et Brev til Prof. Holten³⁸⁾. Hils Alle — jeg kysser Eder alle, Meta med. Hils! Hils!

Eders hengivne Fader
Chr. Sødring.

NB. Skulde Hellmann ikke have faaet omtalte Brev til Holten, saa siig ham, at Moder intet har imod, at det skeer, som Holten bad om.